

Giải phóng Chúa Giê-xu khỏi nhà tù của các nhà thờ và các nhà thần học - cuối cùng và triệt để!

Tổng hợp nhân hội chợ nghệ thuật ANTICA NAMUR 2021

**La Danse - Charles Samuel (1862-1935), Ecole Belge 1913, ngà voi,
Mua từ: Bà Janssens van der Maelen, Brussels 2020**

Với ba phần phụ lục: trang 6 về tôn giáo nguyên thủy của người Do Thái, trang 13 giới trẻ và đặc biệt là các cô gái có khuynh hướng đạo đức cao - về mặt văn hóa - đã bị gửi đi sai hướng như thế nào, và trang 14 làm thế nào để làm điều đó đúng!

Đức Chúa Trời cũng viết thẳng trên những dòng quanh co: Thông qua những người chống đối đức tin đến Chúa Giê-xu thật .

Thần học và một khái niệm niềm tin sau Chúa Giê-xu thật - hãy tự mình phán xét!

Chúa Giê-su thật có lẽ là một nhà báo điều tra điển hình hơn (như chúng ta sẽ nói ngày hôm nay) - và do đó đã phải chết. Có thể nói, sau đó, anh ta đã bị đối thủ làm giả một cách hoàn hảo.

Có khá nhiều người chỉ trích cả các nhà thờ và đức tin Cơ đốc nói chung, những người nói rằng toàn bộ tôn giáo Cơ đốc là hư cấu trống rỗng, rằng nó ít nhiều là hư cấu, về cơ bản là dối trá và lừa đảo.

Những lời chỉ trích này rõ ràng là phần lớn hoặc thậm chí phần lớn gạt bỏ các nhà thần học và các đại diện khác của các nhà thờ - họ dường như không để ý đến chúng và vì vậy họ không quan tâm. Họ tiếp tục như thể mọi thứ họ nghiên cứu và công bố đều dựa trên thực tế.

Nhưng tôi nghĩ rằng trong số những người chỉ trích tôn giáo và nhà thờ Thiên chúa giáo, có những nhà khoa học rất nghiêm túc, những người chắc chắn cần được xem xét một cách nghiêm túc. Nó thậm chí không tương ứng với một đức tin tốt vào Chúa khi tin tưởng rằng điều gì đó tích cực sẽ xuất hiện cho đức tin của chúng ta và do đó cũng cho nhà thờ nếu chúng ta một lần dính líu đến những người chỉ trích nghiêm trọng như vậy?

Tôi đang nghĩ đến ba người trong số họ đặc biệt:

1. Karlheinz Deschner (1924-2014), người sau tất cả đã hoàn thành bằng thần học, triết học, văn học và lịch sử - và cũng có bằng tiến sĩ. Trong cuốn sách "Niềm tin giả tạo - Nền tảng thực sự của Giáo lý Nhà thờ", ông mô tả (giống như những người khác) rằng hầu hết các niềm tin đều là đạo văn từ các tôn giáo không phải là Cơ đốc giáo cổ xưa, chẳng hạn như sự đồng trinh được sinh ra hoặc được sinh ra bởi một người cha thần thánh, quyền làm con của Đức Chúa Trời, chức năng cứu chuộc của Con Đức Chúa Trời, các phép lạ, thậm chí là sự đóng đinh của Đức Chúa Trời, sự sống lại của người chết và sự sống lại, các lễ kỷ niệm với bánh và rượu.

Và đây là ba hình ảnh để minh họa rằng "chân lý đức tin" cơ bản của Cơ đốc giáo là đạo văn từ các tôn giáo khác:

Bức tranh khảm Europa với thần Zeus cải trang thành một con bò đực nằm trong Bảo tàng Quốc gia ở Naples. Tôi có lẽ không cần in ra một bức tranh về câu chuyện song song trong Tân ước về "Sự truyền tin của Đức Maria".

Isis trong hình dạng một con chim đang nuôi Osiris, người đã chết khi chiến đấu với cái ác và sau đó đến thăm linh hồn người chết trong thế giới ngầm trong ba ngày - cứu trợ trong ngôi đền xác chết

của Seti I ở Abydos (Ai Cập) - câu chuyện về sự phục sinh của Chúa Giê-xu. không có gì mới.

Bức phù điêu về Sự thăng thiên của Hoàng đế Antonius Pius và vợ là Faustina được đặt trong Bảo tàng Vatican (tôi đã chụp ảnh bức tượng được đúc bằng thạch cao trong Bảo tàng Romano-Germanic ở Mainz). Ở đây, bạn chắc chắn đã quen thuộc với các bức tranh về sự thăng thiên của Chúa Giêsu và thậm chí nhiều hơn nữa về Đức Mẹ Maria.

2. Nhà Ấn Độ học người Đan Mạch Christian Lindtner (1949 - 2020) với

kiến thức chuyên môn về tiếng Hy Lạp và tiếng Latinh cũng như các ngôn ngữ tiếng Phạn và Pali của Ấn Độ cổ đại. Trong cuốn sách "Bí mật về Chúa Giê-su", Lindtner mô tả rằng Tân Ước rõ ràng là một đạo văn từ các văn bản Phật giáo Ấn Độ cổ đại - được "ghép" với những "đoạn chèn" từ các thần thoại điển hình của phương Tây và cả từ đạo Do Thái. Lindtner giải thích điều này bằng cách nói rằng các nhà sư Phật giáo muốn tạo ra một nền Phật giáo cho phương Tây, nhưng họ chỉ quan tâm đến triết lý Phật giáo và do đó xây dựng nền Phật giáo này thành một "khuôn khổ" (bên ngoài) phổ biến ở phương Tây. Do đó, "anh hùng Phật giáo" trong Phật giáo đối với phương Tây là Chúa Giê-su do các Phật tử phát minh ra và vì vậy Lindtner đạt đến điểm tinh túy "Chúa Giê-xu là Phật". Thông tin thêm về Christian Lindtner tại <https://unser-mittleuropa.com/in-memam-dr-phil-christian-lindtner-1949-2020/> (hoặc tìm kiếm dễ dàng hơn bằng cách gõ vào google: "Christian Lindtner" và "Unser Central Europe").

3. Học giả Talmudic người Anh gốc Do Thái Hyam Maccoby (1924-2004),

gần đây nhất là Giáo sư tại Trung tâm Nghiên cứu Do Thái, Đại học Leeds. Trong cuốn sách của mình "The Mythenschmied", Maccoby nói về "người mới" Paul này - và mô tả, trong số những thứ khác, "những câu chuyện" và nghi thức mà anh ta biết đến từ thời thơ ấu ở Tarsus, một trung tâm chính của giáo phái Attis và Adonis đôi khi đẫm máu. , liên quan đến Chúa Giêsu và do đó đã tạo ra một tôn giáo hoàn toàn mới không có gì, hoặc ít nhất là không liên quan nhiều đến Chúa Giêsu thật. Cũng giống như Lindtner nói "Chúa Giêsu là Phật", Maccoby sẽ nói - phỏng theo Paul - "Chúa Giêsu là Attis".

Những gì ba nhà khoa học phê bình này phát hiện ra thực sự sẽ là hồi chuông báo tử cho đức tin Cơ đốc của chúng ta. Vì nó xoay quanh những lời dạy quan trọng nhất tạo nên đức tin của chúng ta.

Nhưng không phải buổi tối mỗi ngày!

Thật ngạc nhiên, tôi đã nắm được mọ quyết định về Chúa Giê-su là gì và cam kết của ông ta cũng như lý do tại sao ông ta bị giết một cách dã man như vậy ở Knolleburekaff ("làng nông dân trồng củ cải đường") phía tây Cologne (thậm chí còn nhiều hơn cả củ cải đường được trồng), trong mà tôi sống từ một người hàng xóm, một nông dân. Anh ta đã từng thuê một trong những căn hộ của mình ở "Abbau" được chuyển đổi tương ứng trên cánh đồng cho một tay ma cô, tức là cho một tay chuyên nghiệp ở nửa thế giới và cũng nói chuyện với anh ta về "lĩnh vực kinh doanh" của anh ta. Và rồi vào một thời điểm nào đó khi anh ấy nói chuyện với tôi, chúng tôi đi đến kết luận rằng câu chuyện nổi tiếng trong Phúc âm của John về cách Chúa Giê-su cứu một tội nhân khỏi bị ném đá đến chết rõ ràng là một câu chuyện trưng phạt từ demimonde. Rốt cuộc, có khi nào mà một người phụ nữ bị bắt quả tang "trong chuyện như thế này" - và có hai kẻ "bị bắt quả tang" sau đó đã chạy thẳng đến tòa án, khi biết rằng đây là đối tượng bị bắt chịu án tử hình. bản tiện? Dù sao thì điều đó cũng không bao giờ xảy ra, trừ khi có điều gì đó cố tình sắp đặt ở đây.

Nếu tôi diễn giải bức tranh "Chúa Giê-xu và Kẻ tội đồ" một cách chính xác, thì họa sĩ Lucas Cranach the Elder đã MỘT.

(1472-1553) có cùng quan điểm về câu chuyện trong Phúc âm John như tôi, rằng đó là một câu chuyện tội ác.

Tôi không nghĩ bạn có thể vẽ nó rõ ràng hơn nếu bạn

coi những kẻ sẽ là tội phạm là tội phạm, ít nhất họ trông không giống những nhà đạo đức tư sản. Và hai "quý ông lớn tuổi khôn ngoan" ở phía sau bên phải là những nhà thần học và triết học có tinh thần cao điển hình (và có lẽ là hầu hết các nhà báo), những người chỉ nhìn bề nổi và không (muốn) biết điều gì đang thực sự được diễn ra. Bằng cách đó, bọn tội phạm có thể tiếp tục làm những gì và theo cách nào chúng muốn. Một bức tranh hấp dẫn! Tôi đã biết tại sao tôi đã vẽ bức tranh này cho tôi ở Việt Nam!

Chúa Giê-su biết chắc chắn tất cả những điều này. Rốt cuộc, anh ta cũng là bạn với gái mại dâm và người thu thuế (hay đúng hơn là người thu thuế) - có lẽ là từ công việc xây nhà trước đây của anh ta trong một đội xây dựng gia đình trong toàn vùng - và chắc chắn đã nói chuyện với họ về những vấn đề của họ. Và đó là lý do tại sao anh ta đã biết về cách phụ nữ bị tổng tiền vào động mại dâm - sau "thủ tục hai nhân chứng" của câu chuyện về người đẹp Susanna trong phần phụ lục của cuốn sách Đa-ni-ên: "Hoặc là bạn đã quan hệ tình dục với chúng tôi (lúc đó nghĩa là tham gia vào động mại dâm) hoặc, nếu bạn từ chối, chúng tôi sẽ đưa bạn ra tòa và nói rằng chúng tôi bắt gặp bạn quan hệ tình dục với một thanh niên trốn thoát, và sau đó bạn sẽ bị ném đá." Vì vậy, chống lại những người đàn ông như vậy, một phụ nữ hấp dẫn chỉ có sự lựa chọn đó là mại dâm hoặc cái chết - vì vậy không có cơ hội. Và với tội nhân trong Phúc âm Giăng, tình hình rõ ràng là hơi khác một chút: Cô ấy chắc chắn là một gái điếm và bằng cách nào đó đã phá vỡ luật chơi trong "nghề nghiệp" của mình, chúng ta không biết đó là gì, nhưng điều đó không quan trọng. và bây giờ nên bị trừng phạt vì điều đó. Có lẽ cô ấy đã che giấu các khoản thu nhập chính xác của mình và không giao chúng đúng cách? Có lẽ cô cũng đã nghe về những bài phát biểu của Chúa Giê-su và muốn rời bỏ công việc của mình? "Người bảo vệ" (hoặc ma cô) của cô ấy đã sắp đặt nó theo cách mà cô ấy bị bắt gặp quan hệ tình dục với một khách hàng (đó là một câu chuyện được sắp đặt, vì vậy khách hàng có thể trốn thoát mà không bị phát hiện) và do đó cần bị trừng phạt - đặc biệt là đối với Cảnh báo đối với "những người vợ khác của những người bảo vệ" để họ không làm ầm ĩ lên như vậy ... Chúa Giê-su đã nhận thấy hành vi tàn bạo này - và tố cáo nó trong các bài diễn văn công khai: "Chống lại tội lỗi, chống lại những kẻ giả hình, vì tình yêu".

Vì vậy, anh ta đã gây rối với một nửa thế giới rõ ràng là rất mạnh mẽ, hôm nay chúng ta sẽ nói "mafia". Vì vậy, anh ta phải chết vì điều đó.

Vì vậy, Chúa Giê-su không phải là người sáng lập một tôn giáo như Tân ước mô tả về ngài, mà giống như một nhà báo điều tra như Peter R. de Vries (Hà Lan), Ján Kuciak và cô dâu Martina Kusnirova (Slovakia), Daphne Caruana Galizia (Malta) và Jamal Khashoggi (Ả Rập Xê Út) trong thời hiện đại của chúng ta. Vì vậy, anh đã phát hiện ra các âm mưu tội phạm liên quan đến mại dâm và tiền bạc (các lĩnh vực kinh doanh điển hình của mafia, các quan chức của chính quyền hoặc tham gia hoặc nhìn theo cách khác) "tại chỗ" và sau đó, trong trường hợp không có phương tiện truyền thông phổ biến ngày nay, ở nơi công cộng Các bài phát biểu được công khai - mà sau này ít nhiều trở thành những bài giảng đạo đức không làm tổn thương ai.

Ba "cuốn sách phê phán đức tin" được đề cập ở phần đầu của văn bản này, đặc biệt dẫn đến khái niệm "hệ tư tưởng của Chúa Giê-su", chắc chắn bao gồm hai cuốn sách nữa của nhà báo Petra Reski, người đã xử lý nhiều về mafia ở Ý và Đức:

4. Petra Reski: "Mafia" (2009) và "From Kamen to Corleone" (2010).

Reski mô tả rất sinh động và rõ ràng cũng rất đủ điều kiện về việc có những

mafias không chỉ ở Ý và Đức, mà có những "tổ chức" như vậy trong tất cả các xã hội, "hoạt động" của họ ở Mỹ được nhiều người biết đến. Từ Đông Á, họ đặc biệt Hội Tam Hoàng (Trung Quốc) và Yakuza (Nhật Bản) đang hoạt động. Sau đó, cũng có một bài báo trên tờ báo DIE WELT vào ngày 28 tháng 5 năm 2018 về mafia Nga, có mặt khắp nơi ở phương Tây và bằng cách nào đó cũng thống trị chúng tôi, mặc dù chúng tôi thường không biết về nó, và vào ngày 11 tháng 1 năm 2021 ở đó là một bài báo về El Capo (Mexico), một kẻ quyền rũ quyền rũ, người rất quan tâm đến gia đình và coi đề chế ma túy của mình là một công việc kinh doanh thường xuyên cần được tiếp tục. Hoặc tự mình tìm hiểu với google! Cho dù bạn nhập tên quốc gia nào và từ "mafia", bạn sẽ tìm thấy nó ở khắp mọi nơi. Và không chỉ Petra Reski đi đến kết luận rằng Mafias "có mặt ở khắp nơi", Cha Rupert Lay của Dòng Tên cũng đã nói trong các bài giảng của mình và ở những nơi khác về cấu trúc giống mafia "về chúng tôi" - mà chúng tôi không nhận ra.

Có thể nói, nếu mafia bây giờ có ở khắp mọi nơi trong các nền văn hóa đa dạng nhất - ít nhất là trong các "xã hội ẩn danh", thì không rõ tại sao nó lại không tồn tại trong các nền văn hóa trước đó - tức là cũng vào thời Chúa Giê-su - ít nhất là khi có những dấu hiệu tuyệt vời cho thấy có kế hoạch trừng phạt gái mại dâm, trong đó một vài lời từ một người đàn ông được thông báo rõ ràng là đủ để hình phạt này được "thổi bay".

Và sự hợp tác giữa mafia và tôn giáo ngày nay thì sao? Thoạt nhìn, tất nhiên, không có một và tất nhiên không có hợp đồng tương ứng. Nhưng làm thế nào bạn có thể biết rằng có một? Có phải vì những người nghĩ rằng họ là người tốt và những người có thể làm điều gì đó không làm bất cứ điều gì hiệu quả trong khả năng của họ và để các mafiosi làm bất cứ điều gì họ muốn mà không bị phản đối? Hay họ thậm chí còn cố chấp gửi các cô gái đặc biệt, với tư cách là những người có đạo đức cao, đi theo hướng sai trái của một đạo đức giả không phù hợp với đạo đức thực (xem trang 10 trở đi)? Đạo đức thực sự hoạt động như thế nào rõ ràng là không được quan tâm, nó không được nghĩ đến và cũng không được nghiên cứu. Lý do sâu xa nhất cho điều này chỉ có thể là một đạo đức thực sự không hề được mong muốn - và đó là tinh thần của một mafia. Vì vậy, bạn là người thừa phát lại hoặc trợ lý của họ - mà không có bất kỳ phản ánh quan trọng nào. Trong mọi trường hợp: Nếu không có sự hợp tác với mafia, một người - ít nhất là trong trường hợp bị nghi ngờ cao, và thực sự có mức độ nghi ngờ cao - chính thức đặt câu hỏi về một phương pháp sự phạm có vấn đề và thay đổi nó càng nhanh càng tốt! Nhưng chừng nào điều đó không xảy ra, thì sự nghi ngờ của tôi có vẻ đúng? j

Và ở đây nói chung: Tôn giáo nguyên thủy của người Do Thái có lẽ là tôn giáo vượt thời gian, được khai sáng tuyệt vời. Vì vậy, Chúa Giê-su đã gặp phải một sự suy tàn trắng trợn ở đây.

Rõ ràng, một trong những sự lạm dụng mà người thợ xây nhà này mà Chúa Giê-su gặp phải (xem trang 4 trở đi) thực ra không hề có trong tôn giáo của người Do Thái! Bởi vì tôn giáo của người Do Thái là tôn giáo duy nhất có những giá trị ở đây, đặc biệt là đối với tình trạng của phụ nữ, đó là điều hoàn

toàn tích cực mà không tôn giáo nào khác có được!

Tuy nhiên, tôn giáo của người Do Thái ban đầu hoàn toàn không phải là một tôn giáo, mà là một thái độ sống rất giác ngộ và nhân văn, kể cả theo nghĩa ngày nay. Mọi thứ chỉ trở thành một tôn giáo điển hình khi thái độ sống bị lãng quên hoặc bị kìm nén, có lẽ bởi vì những người có trách nhiệm rất sớm có nhiều lợi thế hơn (như xảy ra ở tất cả các tôn giáo vào một thời điểm nào đó). Trong mọi trường hợp, tôn giáo gốc của người Do Thái (hoặc thái độ sống) là tôn giáo duy nhất (dù sao cũng nên sử dụng thuật ngữ "tôn giáo" ở đây): a

- **đó là về chế độ một vợ một chồng thực sự.** Ý nghĩa của chế độ một vợ một chồng, không được thực thi, nhưng diễn ra hoàn toàn tự nguyện, vui vẻ và được phấn đấu, và không chỉ tồn tại sau khi kết hôn, mà là chế độ một vợ một chồng, thực sự là chính đáng, mà chỉ có một bạn tình duy nhất. cuộc sống (trừ trường hợp góa bụa). Điều này có nghĩa là nó không chỉ là về cuộc sống trong chế độ một vợ một chồng, mà còn về sự chuẩn bị thông qua việc từ bỏ bản năng trước hôn nhân. Vì vậy, đạo đức một vợ một chồng phải được làm sao cho hấp dẫn được giới trẻ.

- Và nếu chế độ một vợ một chồng thực sự được tồn tại nói chung, thì tầm nhìn về sự hòa hợp của những con người không sợ hãi và trong một nhân loại không gặp rắc rối sẽ được hiện thực hóa, được chứng minh bằng sự không tưởng về tình dục của ảnh khỏa thân. Câu chuyện về thiên đường trong Kinh thánh không bao giờ được coi là một sự kiện lịch sử (giống như những câu chuyện đầu tiên khác như câu chuyện về sự sáng tạo thì không). Chắc chắn, các tác giả đã viết nó có lẽ cách đây 3000 năm chưa bao giờ xem nó là "nghĩa đen" như chúng ta đã được dạy trước đó trong các lớp học tôn giáo của trẻ em của chúng ta và như một số giáo phái vẫn thấy và dạy nó ngày nay. Đúng hơn, đó là một câu chuyện chống lại nạn mai dâm trong các tôn giáo sinh sản để tôn vinh bất kỳ vị thần nào phổ biến vào thời điểm câu chuyện được viết - vì vậy một vị thần sinh sản như vậy nằm sau con rắn. Tất nhiên, việc "tôn thờ" thông qua quan hệ tình dục cũng đồng nghĩa với việc vi phạm điều không tưởng của chế độ một vợ một chồng thực sự, và hậu quả của việc này là "xấu hổ giấu giếm bộ phận cơ thể" (gọi tắt: KTVS). Điều đó cũng có nghĩa là câu chuyện A-đam và Ê-va tuyên bố rằng sự xấu hổ này là không cần thiết ngay khi người ta nhận ra điều không tưởng về chế độ một vợ một chồng thực sự.

Niềm tin vào Chúa có tầm quan trọng thứ yếu. Bởi vì một vị thần về cơ bản chỉ được xây dựng để có quyền hành cho dân tộc của mình, người đứng đằng sau ý tưởng về chế độ một vợ một chồng, và cuối cùng cũng có một cuộc tranh cãi chống lại các vị thần khác, những người mà việc tôn thờ những tôn giáo vô nhân đạo này phải được cho là. được.

- Trên hết, tôn giáo của người Do Thái là tôn giáo duy nhất mà phụ nữ có quyền trải nghiệm cực khoái. Bởi vì để chế độ một vợ một chồng thực sự phát huy tác dụng, điều quan trọng là người phụ nữ cũng phải tìm thấy sự thỏa mãn của mình trong đời sống tình dục, tức là cô ấy cũng trải qua cực

khoái. Điều này không có nghĩa là cực khoái, như nhà tâm lý học Wilhelm Reich thấy, có thể đạt được bằng mọi thủ thuật kỹ thuật, mà là cực khoái phát sinh gần như tự phát từ sự hòa hợp hoặc từ người bạn tâm giao của hai người, vì vậy chỉ cần chạm nhẹ nhất. và trên hết là không có đồ xuyên thấu, về nguyên tắc, ngay cả trong trang phục đầy đủ. (Lưu ý: Bạn cũng nên đạt được cực khoái này ngay hôm nay, vì theo thông tin trên báo DIE WELT, ít nhất 2/3 tổng số phụ nữ không bao giờ trải qua cực khoái thực sự trong suốt cuộc đời của họ.)

Nếu đó không phải là một tôn giáo tuyệt vời, được nghĩ ra vào thời điểm đó chống lại các tôn giáo vô nhân đạo và ngày nay sẽ có những gì cần thiết, thì tất cả các tôn giáo khác, mà cuối cùng thường chỉ là sự sùng bái đau thương kết hợp với văn hóa dân gian và mê tín (để mà sau đó vẫn là lợi ích kinh doanh và cấu trúc quyền lực và nhu cầu khác biệt với những người khác) sẽ được khắc phục! Tuy nhiên, tôi có ấn tượng rằng ngay cả những người Do Thái thường không biết gì về nó.

Vấn đề vào thời Chúa Giê-su là “tôn giáo nguyên thủy” của người Do Thái này rõ ràng đã bị “chôn vùi” hoặc ít nhất là phần lớn bị lãng quên vào thời điểm đó, và do đó không ai trong số các nhà chức trách đương thời quan tâm đến nó nữa. Tôn giáo của người Do Thái phần lớn đã trở thành một giáo phái và lạm dụng tình dục gần như đã trở thành chuẩn mực. Vì vậy, người xây nhà hoặc chủ thầu xây dựng này là Jesus (đối với "nhà thầu xây dựng" xem trong "hệ tư tưởng Jesus") hẳn đã xem qua nó và thấy sự khác biệt rõ ràng giữa tuyên bố và thực tế của tôn giáo Do Thái và cố gắng đưa "tôn giáo gốc" của người Do Thái vào. thức tỉnh trở lại cuộc sống Anh ta hẳn đã được đồng loại bình thường đón nhận rất tốt, nhưng hẳn là có nhiều người khác hoàn toàn không quan tâm đến điều đó.

Trong mọi trường hợp, tôi đã cố gắng, với kiến thức của mình với tư cách là một nhà thần học và sau 30 năm thực hành nghề nghiệp với tư cách là một giáo viên, để kết hợp những lý tưởng không tưởng của người Do Thái cũ trong tác phẩm này thành một khái niệm tích cực để chúng có thể tiếp cận được với những người trẻ tuổi. Suy cho cùng, những người trẻ vẫn có những lý tưởng không tưởng và họ cũng muốn sống theo ý mình nếu họ biết cách.

Và tôi nghĩ mình cũng không đến nỗi ở đây, hãy xem tiếp phần 2 của vấn đề này nhé! Tuy nhiên, thật không may, mọi thứ vẫn chưa chín muồi khi tôi là một giáo viên.

Và làm thế nào mà “Tân ước đạo văn” này ra đời?

Công lao của nghiên cứu Tin lành của Đức về Chúa Giê-su trong thế kỷ 19 và đầu thế kỷ 20 là nhận ra rằng Tân Ước hầu như không liên quan gì đến mô tả chính xác về cuộc đời của Chúa Giê-su, nhưng muốn tạo ra niềm tin vào Hội thánh sơ khai hoặc tái tạo nó. . Vì vậy, bên cạnh chúng ta không biết gì về Chúa Giê-xu thật trong Tân Ước, chỉ biết một điều gì đó về niềm tin của Hội thánh đầu tiên. Thực sự không? Thực ra vấn đề khá đơn giản một khi người ta nghĩ ra ý tưởng về nửa thế giới mà Chúa Giê-su đã dần thân vào. Bởi vì

những ý tưởng của Chúa Giê-su không chết với sự đóng đinh của Chúa Giê-su, nên ngài đã nói công khai đủ lâu và do đó ngài cũng có những người theo đuổi. Và bây giờ, sau khi ông qua đời, một số trong số đó bắt đầu tiếp diễn trong tinh thần của ông. Các đối thủ của Chúa Giê-su không thích điều đó chút nào. Và chắc chắn không phải là điều quá xa vời khi đã sát hại thi thể của một kẻ thù đặc biệt không được yêu thương một cách hợp pháp, những kẻ thù này cũng không ngại tìm cách, cũng không đánh mất tinh thần của hẳn. Hôm nay chúng ta biết cách thực hiện việc này từ việc xóa các tệp trên ổ cứng trong máy tính. Nếu bạn xóa chúng bằng một cú nhấp chuột vào chức năng "Xóa", nội dung vẫn ở đó, bạn chỉ không thể tìm thấy nó nữa. Nhưng có những chương trình để tìm lại anh ấy. Một cái gì đó chỉ thực sự bị xóa nếu nội dung cần xóa được ghi đè bằng nội dung mới. Và đó là cách nó xảy ra với sự cam kết của Chúa Giê-xu - đó là lý do tại sao nó được ghi đè bằng một "nội dung mới" - tức là với một khái niệm từ tất cả các đạo văn từ các tôn giáo khác mà chúng ta biết ngày nay là "Tân Ước". Vì vậy, Tân Ước không phải là bài viết quảng cáo và sùng kính cho Chúa Giê-su thật, mà là một thao tác nghi binh khéo léo CHỐNG lại Chúa Giê-su thực và những mối quan tâm của ngài - sử dụng các phương tiện của thời đó, khi đặc biệt là đạo văn của các vị thần và các câu chuyện Phạt giáo.

Và Paul "bổ sung" này rõ ràng đã đóng vai trò chính trong việc xóa và viết lại này, bởi vì chính ông đã nảy ra ý tưởng biến cái chết của Chúa Giê-su trên thập tự giá thành một cái chết hy sinh mà chính ông muốn - vì sự cứu chuộc của nhân loại từ bất cứ điều gì luôn luôn. Vì vậy, Phao-lô chưa bao giờ thực sự được cải đạo — ông vừa thay đổi chiến thuật để chống lại sự cam kết của Chúa Giê-su, và ông đã thành công trong việc đó — cho đến nay.

Điều này cũng có nghĩa là ba nhà phê bình tôn giáo của chúng tôi được trích dẫn ở đầu bài viết này hoàn toàn đúng với lời chỉ trích của họ - chỉ có giải pháp cho vấn đề nên có vẻ khác một chút so với những gì họ đã tưởng tượng.

Bạn có thể tìm thêm về điều này và trên hết, việc khám phá ra Chúa Giê-xu thật có ý nghĩa như thế nào đối với chúng ta ngày nay trên Internet với mục "Jesusideology" trên trang web www.michael-preuschoff.de - cũng bằng một số ngôn ngữ.

Nhưng tôi đã có thể nghe những người chỉ trích nói rằng: Giả sử câu chuyện tội nhân trong Giăng 8 thực sự là một câu chuyện hình phạt của một nửa thế giới, vậy nó là một dấu hiệu về Chúa Giê-xu thật. Nhưng làm thế nào người ta có thể lật đổ toàn bộ thần học truyền thống chỉ dựa trên một chỉ dẫn duy nhất? Tôi chỉ có thể nói rằng trong một trường hợp không rõ ràng, bạn rất có thể dựng lại một vụ án một cách hoàn hảo từ một bằng chứng xác đáng! Và trường hợp của Chúa Giê-xu thực sự cực kỳ không rõ ràng - không ai biết ai đã viết Tân Ước (trong mọi trường hợp, họ không phải là môn đồ của Chúa Giê-xu hoặc những người khác đã trải nghiệm Chúa Giê-xu cá nhân), tại sao nó được viết ra và nó đã được viết như thế nào "dưới sự dẫn dắt của mọi người.". Theo tôi, lời giải thích rằng một mafia vô đạo đức đứng đằng sau

những "sự mập mờ" này là hợp lý nhất.

Và trên hết: Với việc quay trở lại cam kết của Chúa Giê-xu thật - tức là với một "hệ tư tưởng Chúa Giê-xu" - tôn giáo của chúng ta tất nhiên sẽ hoàn toàn khác, đó sẽ không phải là tôn giáo của các linh mục và học giả, không có tôn giáo của giáo điều và đức tin và do đó cũng không có tôn giáo nào của quyền lực và sự thống trị hơn, mà mục tiêu chính chính thức là sự tha thứ và an ủi cho cuộc sống sau khi chết, mà là một tôn giáo có đạo đức cao về thái độ sống với những quy tắc hợp lý cho người ở đây và bây giờ. Và những quy tắc hợp lý này của trò chơi sẽ khiến mọi người có thể chấp nhận chúng, đặc biệt là về đạo đức tình dục. Tất nhiên, sẽ là tốt nhất nếu anh ấy đã biết về chúng từ khi còn nhỏ. "Mọi người", tôi cũng muốn nói đến các thành viên của các tôn giáo khác, bao gồm cả người Hồi giáo - dựa trên kinh nghiệm của tôi với tư cách là một giáo viên, các cô gái đặc biệt quan tâm. Chúng ta không thể đến gần "người già" - bất kể tôn giáo nào - nhưng như tôi thấy, những người trẻ thuộc các tôn giáo khác nhau chắc chắn có thể động viên và thậm chí khuyến khích lẫn nhau. Và từ đó sẽ xuất hiện trong thời đại internet của chúng ta - và trong tất cả những người trẻ tuổi!

Và đây là điều từ thực tế ngày nay: làm thế nào phụ nữ và trẻ em gái có thể thực sự được nâng cấp thay vì bằng một sự thay đổi ngôn ngữ gần như ngu ngốc.

Trên thực tế, đã có đủ cuộc nói chuyện về vấn đề giới tính trong thời gian chờ đợi: việc tu sửa này phần lớn là một sự hoàn toàn vô nghĩa và hoàn toàn thừa và thậm chí thường là lố bịch của tiếng Đức. Nó được cho là sẽ mang lại bình đẳng giới nhiều hơn (giống như một từ ma thuật à la abracadabra) và do đó, phụ nữ được đánh giá cao hơn. Nhưng kinh nghiệm là nó chỉ đơn giản là không hoạt động với một "ngôn ngữ ma thuật" như vậy, một ngôn ngữ đơn giản là không thể có được sự đánh giá cao như vậy - bởi vì nó luôn ngược lại: Một thực tế thay đổi gây ra - nếu nó là cần thiết - một sự thay đổi trong ngôn ngữ. Vì vậy, chúng ta phải quan tâm đến nó theo cách khác nếu chúng ta muốn thay đổi thực tế!

Với sự thay đổi giới tính, một con lợn mới lại một lần nữa được lừa qua làng - với mục tiêu ẩn là những gì thực sự quan trọng và những gì cần thay đổi, mọi thứ vẫn như cũ! Và đó cũng là cách xảy ra ở các quốc gia khác - với bất kỳ "con nai khác" nào trên thực tế không có hiệu quả đối với sự đánh giá thực sự của phụ nữ.

Ý tôi có lẽ được phản ánh rõ nhất trong cuộc trò chuyện mà tôi đã có với mẹ của một học sinh, người mà tôi đã có tương đối sớm sau khi bắt đầu "sự nghiệp" của mình với tư cách là một giáo viên tại một trường dạy nghề, nhân ngày của cha mẹ: Vì vậy, nhiều năm trước, cô ấy đã gặp tôi tại một ngày hội của phụ huynh hỏi về mục tiêu giáo dục tôn giáo của tôi. Sau đó, tôi băng qua: "Các cô gái đều thuộc loại tâm thần phân liệt." Cô ấy: "???" Tôi: "Chà, từ vô hại và vô tình, nơi họ cũng có được kiến thức hữu ích về bản chất con người và những người đàn ông Ồn muốn được truyền cảm hứng bởi một đạo

lý cao đẹp, cụ thể là "khỏa thân trên bãi biển", họ vô cùng sợ hãi. Nhưng vấn đề có vấn đề, cụ thể là quan hệ tình dục với tất cả những đối tác quá thường xuyên có vấn đề, đôi khi cũng mang lại cho họ tổn thương suốt đời, họ cũng muốn và làm điều đó. "Và, "bà mẹ nói, " con muốn làm gì bây giờ? "Tôi: "Rằng các cô gái làm những điều khác nhau." Người mẹ: "Nếu bạn làm được, bạn tốt!"

Vâng, điều gì đang thực sự xảy ra ở đây? Tại sao ngay cả những cô gái trông rất tử tế lại thích quan hệ tình dục với "ai đó" hơn là thú vui khỏa thân ngay thò? Tôi phân vân rất lâu, rất lâu. Và tôi đã không phát hiện ra cho đến khi tôi đã rời trường học từ lâu.

Giải pháp rất đơn giản: các cô gái chỉ muốn có "nó" "đằng sau, mặc kệ". Bởi vì trình tiết có một tiếng xấu hoàn toàn ngày nay. Nó không chỉ xuất hiện như một dấu hiệu của sự hẹp hòi và thù địch với thể xác và xa cách với cuộc sống, mà nó còn tượng trưng cho sự giải phóng không thành công và lòng sùng đạo tôn giáo. Ngoài ra, dù sao người bạn đời thân thiết đầu tiên cũng không bao giờ là người đứng đắn, ai cũng nói thế và bạn cứ nghe đi nghe lại điều đó, bởi vì "đương sự" chỉ quan tâm đến trình tiết của một cô gái còn ai quan tâm đến điều đó là một đấng nam nhi. dù sao như vậy cũng không tốt cho hôn nhân. Vì vậy, hãy loại bỏ trình tiết (như với một chiếc giẻ bẩn) - và phụ nữ không cần phải xem xét kỹ hơn kẻ phá hoại là ai, điều quan trọng chính là có một người ít nhất là dễ mến và có "kinh nghiệm" và ai "đó" thì "xong". Do đó, sự lựa chọn mù quáng thường rất khó hiểu của các cô gái, đặc biệt là đối với người bạn tình đầu tiên của họ ...

Và điều gì về sự xấu hổ và do đó là nỗi sợ hãi về ảnh khỏa thân? Tại sao một người trẻ, và đặc biệt là một cô gái, lại bảo vệ nó một cách "tận răng và móng tay" để không ai được phép nhìn thấy núm vú và âm đạo? Điều đó cũng khá đơn giản: khỏa thân được coi là một phong tục mại dâm và một người phụ nữ không muốn trở thành gái mại dâm trong bất kỳ hoàn cảnh nào, bởi vì người đó là một cô gái đang hoàng, đạo đức. Và: Khỏa thân ở nơi công cộng, ngay cả trên bãi biển nơi điều này là phổ biến, thực sự không nhất thiết phải như vậy, "những người không được phép" có thể nhìn thấy những phần thân mật nhất của bạn (ôi sao bị vứt bỏ!). Chỉ những người không bình thường và bằng cách nào đó cần nó mới làm điều như vậy. "Mặt khác, quan hệ tình dục dù sao cũng phải một ngày nào đó, không thể có chuyện xấu, vậy làm đi!" Cuối cùng nhưng không kém phần quan trọng, ở mọi nơi, người ta nói rằng trình tiết là một bí mật cũ vô nghĩa và quan hệ tình dục ngày nay là một phần của quyền tự quyết về tình dục và là thức uống để giải phóng thành công. Và mọi người cũng nói về thực tế rằng nó hoàn toàn bình thường và thậm chí phải như vậy - vì vậy đó cũng là dấu hiệu cho thấy một người hoặc phụ nữ bình thường và khỏe mạnh. "Và vì vậy những người trẻ bắt đầu nó - và thường là với những đối tác thực sự không phù hợp - như đó là chủ đề của cuộc trò chuyện với người mẹ.

Nó thực sự hoàn toàn trái ngược với sự giải phóng thực sự là gì và sự ngu

ngốc về cơ bản là gì! Ngay cả cô gái tóc vàng ngốc nghếch nhất cũng quản lý quan hệ tình dục trước hôn nhân, vì vậy, đó là một dấu hiệu điển hình của sự ngu ngốc, nhưng để có thể khỏa thân, bạn cần sự khôn ngoan để có thể phân biệt đạo đức thực với đạo đức giả, can đảm và quan điểm, lập luận và bản thân - Khả năng khẳng định bản thân và trí thông minh để tìm ra những người có cùng thái độ đạo đức và những người vui vẻ làm người bảo vệ khi cần thiết - đây là những dấu hiệu của sự giải phóng thực sự!

Và nếu đó không phải là trường hợp ngày nay, thì đó là kết quả của việc giáo dục chúng ta về đạo đức và sự đàng hoàng, điều vẫn còn phổ biến ngày nay, và do đó cũng là về sự xấu hổ tình dục: những người trẻ tuổi vốn dĩ có đạo đức cao, hãy học hỏi từ họ đầu tư vào tiềm năng đạo đức cao của họ vào sai đối tượng, cụ thể là trong một nền đạo đức sai lầm - và do đó lãng phí nó một cách vô nghĩa. Vì vậy, những gì cuối cùng xảy ra là một đạo đức hoàn toàn trái ngược với những gì đạo đức thực sự là. Suy cho cùng, đạo đức thực sự không bao gồm việc che giấu những bộ phận cơ thể đặc biệt của nam và nữ, mà chỉ "thực hiện" quan hệ tình dục ở nơi thuộc về nó, cụ thể là trong hôn nhân - nơi mà những đứa trẻ cũng có thể được sinh ra!

Nhưng ở đâu trong thời kỳ giáo dục người ta nói rõ ràng rằng thú vui khỏa thân, nếu bạn làm đúng, là một điều gì đó tích cực, trong khi quan hệ tình dục trước hôn nhân ít nhất là một điều gì đó không phải là không có vấn đề? Trong mọi trường hợp, tôi không biết bất kỳ điều gì - và tôi nghĩ nếu điều đó đã được nói ở đâu đó, từ đó sẽ nhanh chóng xuất hiện. Nhưng nó thực sự là như thế này: ảnh khỏa thân là thứ hoàn toàn tự nhiên và chỉ mang lại trải nghiệm tích cực (lặp đi lặp lại: nếu bạn chỉ làm đúng), trong khi quan hệ tình dục trước hôn nhân với ai đó không phải là vô hại và thậm chí có thể gây ra tổn thương suốt đời (nỗi sợ khỏa thân cũng là một chấn thương như vậy mà sau đó được truyền lại!) và do đó tốt hơn hết là những người trẻ tuổi nói riêng không nên làm điều đó.

Vào thời Chúa Giê-su, các cô gái và phụ nữ trẻ không bị cản trở khỏi đạo đức cao đẹp tự nhiên của họ, để xem và thực hành nó theo cách đó, với năng lượng tội phạm cao và các phương pháp phạm tội - ngày nay, với sự thờ ơ, thiếu đồng cảm và đạo đức bị kìm hãm, họ đang trở thành một đạo đức giả và do đó đồng thời cũng bị thao túng thành một thứ gì đó ngu ngốc và do đó cũng chệch hướng khỏi đạo đức thực. Vì vậy, misogyny hay misogyny vẫn giống như hồi đó - chỉ khác một chút. Đưa một cái gì đó vào ngay đây - bắt đầu từ những người trẻ tuổi - và tham gia, đó sẽ là nhiệm vụ của tôn giáo chúng ta - theo hệ tư tưởng của Chúa Giê-su. Bởi vì khi đó họ sẽ sử dụng trí thông minh và thiện chí của mình cho một mức độ đạo đức cao vào đúng chỗ chứ không phải cho một đạo đức sai lầm, đó là cách tốt nhất để họ che giấu. Và điều đó sau đó sẽ dẫn đến sự tự quyết định về tình dục thực sự thành công và cũng là sự giải phóng thực sự, đặc biệt là đối với các cô gái và do đó đối với những phụ nữ sau này! Và tất cả những điều này cũng hoàn toàn phù hợp với bản chất của chúng ta, khi đó chúng ta không còn cần thuốc và

không cần bao cao su, không cần bikini và áo tắm, không quần bơi nữa, chỉ cần tâm trí của chúng ta (và một niềm tin hợp lý)! Bằng cách này, cuối cùng chúng ta có thể trở thành con người thực sự!

Và những gì về sự xấu hổ? Tôi nghĩ đó không chỉ là đạo đức sai lầm, mà còn là đạo đức thay thế. Vì vậy, điều đó có nghĩa là một khi chúng ta có một đạo đức thực sự, nó sẽ tự biến mất như một cơn ác mộng khó chịu.

Nhưng niềm vui của ảnh khoả thân có mâu thuẫn với tôn giáo của chúng ta không? Ngoài ra, chúng ta nên xem xét rằng theo câu chuyện Sự sụp đổ của con người, sự xấu hổ là một lời nguyền do hành vi sai trái (bối cảnh của câu chuyện này là một câu chuyện chống lại tệ nạn mại dâm phổ biến vào thời điểm đó, tức là mại dâm vì lý do tôn giáo) - và cuối cùng chúng ta có nên bắt đầu với nó không, để cư xử theo cách mà chúng ta có thể vượt qua lời nguyền này?

Về lý tưởng của Lukas Cranach the Elder, người vừa là họa sĩ vừa là nhà nhân văn, tin rằng đạo đức và ảnh khoả thân thuộc về nhau, rằng có lẽ đạo đức thực sự chỉ có thể thực hiện được nếu nó cũng được kết hợp với ảnh khoả thân (tất nhiên chỉ khi nó phù hợp). Một ví dụ rất hay về sự kết hợp này là mô tả của công dân La Mã Lucretia, ngay cả khi số phận của cô ấy là một điều đáng buồn. Cô ấy đã trải qua một vụ cưỡng hiếp và phải chịu đựng trải nghiệm khủng khiếp này, mà bản thân cô ấy vô tội, nhưng cô ấy không còn muốn sống nữa - đến nỗi

cô ấy đã tự sát. Do đó, nó được người La Mã coi là mẫu mực của đạo đức. Và theo nghĩa này, cô ấy có Lucas Cranach the Elder. MỘT. Sơn.

Tôi muốn tham khảo cuốn sách "Venusdienst - Karin Freiwald - Meine Jahre als Hure" để chỉ ra cách một gái mại dâm nhìn nhận sự phạm về chứng sợ ảnh khoả thân. Tôi đã được một người bạn cảnh báo điều này khi nó có trên internet. Và khi tôi đang đọc nó, tôi tình cờ bắt gặp một đoạn văn được trích dẫn từ trang web của tôi. Tôi nghĩ cô ấy giải thích rất rõ cách giáo dục về sự xấu hổ đưa những người trẻ vào một nền đạo đức sai lầm mà phản tác dụng với đạo đức thực sự.

Đây là nó (trên trang 34 và 35): "Trên một trang web (www.basisreligion.de), gần đây, tôi đã tìm thấy một lập luận về chủ đề bánh tét mô tả rất đúng nguồn gốc của một loại hành vi nhất định:" Nhưng trước khi chúng ta quay mũi lại với một cô gái được cho là vô đạo đức như vậy, chúng ta nên nhận ra rằng ai là người thực sự vô đạo đức ở đây. Chuyện gì đã xảy ra với một cô gái như vậy trong quá khứ? Chẳng phải anh đã được dạy về đạo đức nô lệ với đủ thứ điều cấm kỵ và sợ hãi từ khi còn nhỏ, từ đó thúc đẩy sự ngu ngốc và ngây thơ của anh sao? Chẳng phải anh ấy luôn bị dẫn đến tin rằng sự xấu hổ là

VENUSDIENTST

Karin Freiwald – meine Jahre als Hure

Offene Worte
über die Sexarbeit

Mit historischen Streiflichtern
zu »Liebe, Lust und Laster«

*hình ảnh mẫu
mực của mọi
đạo đức và
điều đó chẳng
phải đã khiến
anh ấy đi sai
hướng và khiến
anh ấy khá tò
mò muốn biết
thêm sao? "*

(Lưu ý: Bây giờ

tôi thích một dòng lập luận khác, mà tôi hy vọng sẽ có nhiều lực kéo hơn.)

Tôi nghĩ rằng tôi có thể tự hào một cách đúng đắn rằng một gái mại dâm, tức là một phụ nữ, có thể nói là một bác sĩ chuyên khoa, đồng ý với tôi (tức là một nhà thần học!) Rằng những người trẻ tuổi có khuynh hướng đạo đức cao (tình dục) sẽ được gửi đến hướng đi sai. Những trường hợp lạm dụng được nói đến rất nhiều ngày nay chắc chắn là rất tồi tệ, nhưng tôi nghĩ chúng chỉ là phần nổi của tảng băng chìm: chúng ta không có một môi trường văn hóa thân thiện về mặt đạo đức! Bởi vì từ nhỏ trở đi, con người không được học đạo đức thực sự và có ý thức, mà chỉ là đạo đức rơm, cụ thể là đạo đức thù nghịch thân (tức là xấu hổ). Nếu sau đó họ hành động phù hợp và muốn tự giải thoát khỏi điều này - nhưng bây giờ họ đã bỏ lỡ nó - thì đó cũng được gọi là quyền tự quyết về tình dục. Hành động (không thành công) này đúng hơn là kết quả của việc thao túng một đạo đức "sai lầm", chính xác là một đạo đức liên quan đến văn hóa. Một đạo đức thực sự phải xuất phát từ ý thức chứ không phải từ bikini hay từ, đặc biệt là với giới trẻ, đặc biệt là với những cô gái vẫn chưa có "kinh nghiệm tình dục", nơi chắc chắn có một sự tò mò nhất định, nhưng không (chưa) bất kỳ sự lặp lại nào buộc các quần bơi. Nhiệm vụ của tôn giáo là đánh thức nhận thức này. Nhưng các tôn giáo hoàn toàn không quan tâm đến điều đó, đặc biệt không phải tôn giáo Pauline-Christian của chúng tôi. Vì vậy, không có nghiên cứu nào ở đây cả, nhưng bạn có thể làm điều gì đó ngay tại đây! Cũng từ đó hướng tới một tôn giáo sau Chúa Giêsu thật!

Tâm nhìn của một cô gái đã đến thiên niên kỷ thứ 3: "Sự thận trọng và niềm hạnh phúc thay vì cách cư xử giả tạo".

"Chúng ta không phải là một xã hội dối trá khi nói đến đạo đức tình dục sao? Khoảnh khắc nơi công cộng bị cấm đoán, thậm chí bị pháp luật trừng phạt, nhưng nếu bạn làm đúng, tất cả đều có thể là niềm vui hoàn toàn vô hại và là dấu hiệu của sự giải phóng thực sự! Nhưng quan hệ tình dục với các đối tác khác nhau được chấp nhận, nó được coi là bình thường ngày nay và là một dấu hiệu của sự giải phóng, chúng tôi thậm chí còn được hướng dẫn về điều đó trong trường học ngày hôm nay! Nó thường đủ để mang lại chấn thương

suốt đời và những cô gái tin vào mọi thứ ở đây và để bản thân bị thuyết phục làm như vậy và do đó tham gia sẽ bị cười nhạo - bạn chỉ cần google "chuyện cười tóc vàng". Ngay cả cái gọi là bằng chứng tình yêu đối với tôi cũng không khỏi, tất cả chỉ là dấu hiệu của sự ngu ngốc. Ngay cả khi nhiều người nói, "chuyện ấy", tức là thâm nhập mà không kết hôn hoặc thậm chí không có giấy đăng ký kết hôn, một người phụ nữ cũng nên có đăng sau như một dấu hiệu cho thấy sự trưởng thành và trưởng thành của cô ấy - tôi không cần phải có bất cứ điều gì đăng sau tôi ở đây, tôi thực sự không cần nó, và tôi cũng không sùng. Và cũng có thể: Hãy xem trên google dưới mục "đấu giá" và "trinh tiết", một số cô gái cung cấp trinh tiết trên internet với mức giá nào, vậy giá trị của nó là gì! Và một thứ quý giá như vậy hầu hết các cô gái đều vứt bỏ như một chiếc giẻ bẩn. Nhưng có hay không có tiền thì ngoài câu hỏi của tôi, tôi không phải là một con đĩ ngây thơ và ngu ngốc, v.v ... người để cho mình bị bàn tán vào bất kỳ điều gì vô nghĩa, chẳng hạn như quan hệ tình dục với người khác hoặc với bất kỳ ai khác ngoài người chồng phù hợp là một dấu hiệu của sự giác ngộ và giải phóng đặc biệt là. Và tôi cũng không có tâm lý nô lệ! Trong thời kỳ nô lệ, nô lệ luôn bị chủ sử dụng làm nô lệ tình dục, đến một lúc nào đó khi tuổi thanh xuân đã hết, họ được kết hợp với nô lệ nam để mang con cái nô lệ về cho chủ làm cỗ máy chăn nuôi. Vì vậy, những gì trong thời gian trước đó vô số phụ nữ và trẻ em gái bị buộc phải làm nô lệ, các cô gái ngày nay làm điều tương tự một cách tự nguyện, họ dường như có một cái gì đó giống như tâm lý nô lệ. Nhưng không phải tại tôi! Vì đối với tôi tất cả chỉ là lạm dụng tình dục, trước đây người ta hay nói về tội lỗi, nhưng ngày nay từ này đã hết mốt. Trong mọi trường hợp, đối với tôi, tình dục không kết hôn này là điển hình hơn cho một nô lệ. Thực ra, những gì tôi đang nói ở đây bạn gái tôi cũng đã rõ, nhưng tại sao họ lại bắt đầu quan hệ? Ai đã thao túng họ để họ dường như không quan tâm nhiều đến danh dự, nhân phẩm và đẳng cấp của họ?

Trong mọi trường hợp, tôi muốn sống một vợ một chồng thực sự và một tình yêu thực sự trong cuộc đời mình. Khi làm như vậy, tôi tuân theo tự nhiên, và bởi vì thiên nhiên đã sắp đặt nó theo cách mà trẻ em có thể 'lớn lên' khi xâm nhập, đối với tôi, xâm nhập là một phần của hôn nhân. Một cách ngẫu nhiên, nhà triết học Tây Ban Nha Ortega y Gasset nói rằng quan hệ tình dục với nền tảng của tình yêu thực sự đặc biệt thỏa mãn nếu nó được cho phép hoặc thậm chí được cho là "hiện thực hóa" ở một đứa trẻ. Và khi nói đến tình dục, tôi không muốn tỏ nhảm, tôi muốn một bữa tiệc thực sự!

Không làm gì cả và trên hết là từ bỏ mọi thứ liên quan đến tình dục chỉ đơn giản là phi thực tế và điều đó thậm chí là không thể! Bởi vì ai chống lại mọi thứ ở đây lúc đầu sẽ có ngày bị thực tế lấn át và cuối cùng làm tất cả mọi thứ. Tôi chỉ muốn lấy một điểm trung gian hợp lý: đừng đè nén sự khác biệt về giới tính, mà hãy tu luyện nó. Đó là lý do tại sao tôi khá cởi mở với ảnh hưởng của tình dục - cũng như đặc biệt là khi có sự hiện diện của những người đàn ông thực sự đạo đức, điều này có thể xảy ra và không bị hiểu lầm. Bởi vì nỗi sợ ảnh hưởng của thông thường của chúng ta (tức là KTVS) chỉ là

một dấu hiệu cho thấy sự bất an của chúng ta trong các vấn đề đạo đức tình dục, nó ngăn cản sự bình thường giữa hai giới và không giúp ích gì cho đạo đức chân chính và, như một nỗi sợ hãi phi lý điển hình, chỉ là một Công cụ thống trị (đặc biệt là của các tôn giáo!) Và một thiệt hại điển hình đối với nền văn minh ngăn cản sự giải phóng thực sự. Nó cũng là một dấu hiệu của bệnh tâm thần. Làm thế nào tôi muốn tham gia một ngày đạp xe khóa thân như vậy nếu tôi có thể đến được một nơi nào đó (<https://basisreli.lima-city.de/radler/radlerinnen.htm>). Đó là một dấu hiệu của sự giải phóng thành công! Tất nhiên bạn phải chắc chắn rằng bạn không bị hiểu lầm, đó là một phần của sự giải phóng. Và tôi thậm chí còn tập lái xe rảnh tay từ trước để ít nhất thỉnh thoảng tôi có thể giơ hai tay lên và dang rộng các ngón tay của mình theo ký hiệu chữ V để chống lại bọn tư sản, tức là dấu hiệu chiến thắng! Tất nhiên bạn phải có khả năng nói về tất cả những điều đó và tôi nghĩ tôi có thể nói vì tôi có lý lẽ tốt. Và nếu bạn không thể nói chuyện hợp lý ở đây, bạn có thể làm tôi!

Nhưng đó không phải là tất cả! Tôi cũng biết rằng hai phần ba phụ nữ không bao giờ đạt được cực khoái thực sự trong đời - và tôi không muốn trở thành một trong số những người mà một người đàn ông chỉ đút cặc vào rồi rút ra như nô lệ và tôi chẳng nhận được gì. của nó và chỉ cảm thấy chán hoặc thậm chí ghê tởm. Vì vậy, tôi muốn trải nghiệm cực khoái, không chỉ với bất kỳ người đàn ông nào và đôi khi với trò chơi trốn tìm và gian lận, dối trá và đạo đức giả, mà với chồng tôi và bất cứ khi nào cả hai chúng tôi đều cảm thấy thích điều đó! Vâng, điều gì bùng cháy trong bạn khi bạn thực sự yêu? Không có gì cháy "bên trong"; mọi thứ cháy chỉ là những gì bên ngoài. Vì vậy, bên trong không phải là câu hỏi trong bất kỳ hoàn cảnh nào, điều đó có thời gian cho đến khi kết hôn! Và tôi cũng biết rằng trải nghiệm cực khoái cũng chỉ có thể có khi chạm vào bên ngoài và không có sự thâm nhập, tức là không sờ mó và chỉ khi tiếp xúc da thịt nhẹ, đơn giản bằng cách cảm thấy hoàn toàn khóa thân với một người đàn ông mà không sợ hãi và tôi với anh ta như vậy có thể thả đúng cách. Thiên nhiên thậm chí đã cho các cô gái chúng ta cơ hội tuyệt vời để kiểm tra mà không cần thâm nhập: bởi vì tất cả các tế bào thần kinh chịu trách nhiệm về cực khoái của phụ nữ đều nằm trên bề mặt bộ phận sinh dục của cô ấy, i. H. họ thậm chí không cần phải xâm nhập để kiểm tra nó. Điều gì không xảy ra với cực khoái mà không có sự thâm nhập cũng không xảy ra với sự thâm nhập.

Ngoài ra, một người phụ nữ có một nỗi sợ hãi mạnh mẽ, đặc biệt là lần đầu tiên, liệu mọi thứ cô ấy đang làm khi chưa kết hôn có đúng hay không. Tôi cũng nghe nói rằng một phần tư các cô gái có trải nghiệm lần đầu tiên tồi tệ đến mức ban đầu họ chán ngấy tình dục. Và nỗi sợ hãi này ngăn cản phụ nữ thực sự thoải mái, đó là điều kiện tiên quyết tuyệt đối để trải nghiệm cực khoái. Nỗi sợ hãi giết chết cực khoái! Với "lần đầu tiên" bị bỏ lỡ như vậy, nhiều người cũng có một tổn thương mà họ sẽ không bao giờ thực sự thoát khỏi một lần nữa trong đời. Những người duy nhất được hưởng lợi từ điều này là các tôn giáo với những lời hứa về sự thoải mái và sự tha thứ, mà họ nhận đủ tiền thuê nhà thờ, và các bác sĩ tâm thần điều trị cho họ. Đó là lý do

tại sao không ai trong số họ làm bất cứ điều gì để khiến các cô gái chúng ta thông minh hơn. Nhưng đó không phải là trường hợp! Và vì cực khoái không có hiệu quả với tất cả mọi người, nên việc kiểm tra chính xác điều đó và chỉ điều đó, chứ không phải sự thâm nhập trước hôn nhân là điều hoàn toàn hợp lý. Tôi nghĩ đó cũng là quyền của tôi, vàng, quyền của một người phụ nữ hiện đại và thực sự tự do - và tôi còn phải làm thế nào để tìm hiểu xem liệu ít nhất lý tưởng vật chất của tôi đã từng được thực hiện chưa?

Có một câu chuyện hay từ thời Phục hưng Ý về cách tôi tưởng tượng về "lần đầu tiên" của mình. Và tôi nghĩ rằng một người phụ nữ hay một cô gái chỉ có thể bước ra khỏi chính mình như cô dâu này khi cô ấy biết rằng mọi việc mình đang làm là tốt và đúng đắn và sau đó là sự chúc mừng của cha mẹ, người thân bạn bè và sự chúc phúc của nhà thờ. bao gồm - và bạn thậm chí không cần phải đặc biệt tôn giáo hoặc tín ngưỡng cho điều đó. Bạn cũng không cần phải học bất cứ điều gì trước khi kết hôn, bởi vì chỉ khi mọi thứ đều "theo trật tự của tự nhiên" - những người theo tôn giáo thường nói "theo trật tự của Chúa" - thì họ có thể làm điều đó rất tốt từ mọi người! Và nếu một đối tác thực sự yêu bạn, thì đó cũng là bởi vì người phụ nữ không chỉ chịu đựng cuộc giao hợp như vậy, mà còn tham gia vào niềm vui ngay từ đầu, vì vậy nó cũng trở thành một kỷ niệm thực sự, vì vậy anh ta chỉ quá hạnh phúc. để tham gia. Điều này không bao giờ có thể xảy ra với quan hệ tình dục trước hôn nhân, bởi vì luôn có điều gì đó ẩn sâu trong tâm trí, cho dù mọi thứ một người phụ nữ đang làm có đúng hay không - mọi người đều có thể nói như họ muốn. Tốt nhất, điều này trở thành một phản ứng của bản năng hoặc một lập luận ngu ngốc rằng phụ nữ được cho là được giải phóng và trưởng thành theo cách này, nhưng không bao giờ là một bữa tiệc thực sự.

Và dù sao đi nữa, nếu quan hệ tình dục trước hôn nhân là một trải nghiệm tốt và bạn muốn nó lặp đi lặp lại, thì điều gì sẽ xảy ra nếu đối tác của bạn sau đó nói lời chia tay và vứt bỏ bạn? Hoặc nếu đó là một trải nghiệm tồi tệ và bạn đã chán với nó, tại sao bạn lại bắt đầu nó ngay từ đầu? Và làm thế nào để một người phụ nữ đối phó với người bạn đời tiếp theo có thể thực sự yêu bạn, nhưng với người mà một người phụ nữ muốn cẩn thận hơn? Sau đó, bạn có nói "không" với một người trước đây đã nói "có" với một anh chàng không phù hợp và lãng phí trình tiết của họ cho anh ta không? Hay một người phụ nữ muốn thử bao nhiêu người, từ con số nào mà cô ta là một con đĩ hay một con điếm? Vì vậy, đối với tôi: Tôi không muốn làm mọi thứ bằng một nửa, nếu vậy thì hãy làm đúng! Trong mọi trường hợp, tôi muốn trải nghiệm đầy đủ tình dục của mình! Giống như trong câu chuyện sau đây.

Ghi chú của <M.P.: Ý tưởng cơ bản của câu chuyện này là việc thực hành tình dục, phù hợp với định hướng của đức tin của chúng ta rằng tình dục thuộc về hôn nhân, không chỉ là cơ hội để thỏa mãn lẫn nhau mà còn là niềm vui trực tiếp. , và thậm chí có thể mang lại "niềm vui vô tội" và "người kia" cũng có thể nhận thấy điều đó! Tôi cũng tìm thấy một câu chuyện hay từ thời Phục hưng Ý ở đây. Và nó chỉ là theo cách của nó, đặc biệt là nếu bản thân bạn không có "kinh nghiệm" điển hình, thì bạn (và không chỉ bạn, mà cả phụ

nữ!) Có thể "đi cho nó" một cách tự do và giàu trí tưởng tượng! Vấn đề duy nhất trong "câu chuyện" là người đàn ông đã không sống cuộc sống "vô tội" đó và do đó là một nam nhi điển hình trong khao khát một trinh nữ của mình. Nhưng bạn có thể nói về điều đó - và cả về những lợi thế nếu anh ấy cũng sống như những gì anh ấy đã yêu cầu cô dâu của anh ấy làm. Thật tình cờ, câu chuyện đã được học sinh của tôi đón nhận khi tôi đọc nó to lên - tiếc là khái niệm tổng thể vẫn chưa chín muồi, để có thể thực sự thay đổi hành vi khi tôi vẫn còn là một giáo viên năng động.>:

TRÊN BẢN CHẤT CỦA PHỤ NỮ bởi Giovanni Sercambi

Tại thành phố Pisa, nước Ý, từng có một chàng trai giàu có đến từ San Casciano tên là Ranieri, người mà đôi khi ham muốn của anh ta lấn át lý trí. Vì chưa có vợ và họ hàng giục lấy vợ nên anh hỏi: "Anh lấy ai?" Họ trả lời: "Anh muốn gì cũng được và chúng tôi có thể lấy được anh".

"Vi bạn muốn nó theo cách đó," Ranieri trả lời, "Tôi bằng lòng. Nhưng tôi sẽ nói với bạn một điều: nếu tôi phát hiện ra rằng cô ấy không còn trinh, tôi sẽ gửi cô ấy về nhà và tôi sẽ không còn gì nữa. để làm với cô ấy. "

Sau đó, những người họ hàng trả lời rằng anh ta nên làm như mọi người khác, nhưng họ sẽ tìm thấy anh ta một trinh nữ. Họ hỏi thăm xung quanh và cuối cùng tìm thấy một cô gái xinh đẹp tên là Brida, con gái của Jacopa delli Orlando, người vẫn được mẹ chăm sóc sau cái chết của cha cô. Cô ấy xinh đẹp và trưởng thành tuyệt vời. Khi họ được giới thiệu, anh ấy đã đồng ý và cô ấy cũng vậy.

Hôn lễ được công bố, và sau khi anh đưa cô về nhà, hôn lễ được cử hành theo nghi thức của người Pisa. Sau đó, trên giường vào ban đêm, Ranieri quấn lấy cô trong thời trang trẻ trung để thực hiện nghĩa vụ hôn nhân của anh ta. Brida, nằm bên dưới anh, gặp anh một cách tự nhiên đến nỗi Ranieri rời khỏi người cô. Hoàn toàn thất vọng, anh tự nhủ: Đó không phải là một trinh nữ, cô ấy di chuyển tốt hơn những gì tôi nghĩ có thể. Không nói một lời nào về điều đó, anh ấy nghĩ ngợi trong phần còn lại của đêm. Nhưng khi điều tương tự xảy ra vào tối hôm sau, Ranieri tự nhủ: Chà, nếu Brida đi gặp mẹ cô ấy, tôi không muốn cô ấy quay lại.

Khi đến ngày những người vợ trẻ thường đến nhà bố mẹ đẻ, Ranieri nhắn tin cho Brida và mẹ cô rằng Brida sẽ không bao giờ phải đến nhà anh nữa và cô đừng bao giờ dám vào nhà anh nữa, sau đó anh sẽ giết cô ấy. Mẹ của Brida và gia đình cô ấy không thể hiểu được điều đó và đã tìm mọi cách để tìm hiểu lý do tại sao Ranieri không muốn vợ mình quay lại, không phải là không hỏi Brida rằng điều đó có nghĩa là gì. Nhưng Brida trả lời rằng cô không biết và rất đau lòng. Đối với những người trung gian được cử đến để nghe Ranieri giải thích lý do tại sao anh ta không muốn vợ trở lại, anh ta trả lời: "Bởi vì cô ấy đã được hứa với tôi là một trinh nữ và tôi thấy rằng cô ấy biết về vấn đề này hơn một con điếm.", họ hàng của anh ta và của Brida, quay lại với mẹ của cô dâu và kể cho cô ấy nghe mọi chuyện.

Người mẹ khi biết con gái mình chưa bị đụng chạm đã thốt lên: "Khốn nạn

cho tôi! Anh ấy không muốn cô ấy quay lại vì anh ấy chưa hiểu gì cả ". Những người phụ nữ sau đó nói: " Chúng tôi muốn đến gặp Madonna Bambacaia, cô ấy chắc chắn sẽ có lời khuyên cho chúng tôi. " "Đi thôi!"

Madonna Bambacaia lắng nghe câu chuyện và hỏi tên của người chồng và nói những người phụ nữ đi bộ với Chúa. Ngay sau khi họ rời đi, cô ấy kiếm một con vịt con và đặt nó dưới một cái giỏ trong phòng của mình. Sau đó, cô ấy đã gửi cho Ranieri. Khi anh đến, cô mời anh ngồi cạnh cô, dùng que khuấy nước trong bát và bảo anh nhắc cái rổ có con vịt ở dưới lên. Vừa nghe thấy tiếng nước bắn tung tóe, cô liền ném mình vào bát.

"Chà," Madonna Bambacaia hỏi Ranieri, "làm thế nào mà con vịt con này lại tìm thấy nước và tự ném mình vào đó mà không cần bất kỳ sự trợ giúp nào?"

"Đó là bản chất của vịt," Ranieri trả lời, "ngay khi chúng nhìn thấy nước, chúng sẽ nhảy vào mà chưa từng thấy".

Madonna Bambacaia sau đó nói: "Bạn thấy đấy, giống như một con vịt, một con chim không có não, tự nhiên ném mình xuống nước mà không hề biết trước, vì vậy người phụ nữ, chưa bao giờ ném mùi của người đàn ông, bước vào đó ngay khi cô ấy cảm thấy. anh ấy. "

Ranieri bật cười trước kết luận đó. "Hỡi Madonna Bambacaia, tại sao bạn lại nói như vậy?" "Bởi vì tôi đã nghe," Madonna Bambacaia trả lời, "rằng bạn không muốn vợ mình trở lại, nhưng tôi khuyên bạn: đừng lo lắng và hãy đưa cô ấy trở lại, bởi vì bạn có cô ấy như một người phụ nữ. "Hãy còn trinh. Vì cô ấy tốt, đừng là nguyên nhân khiến cô ấy trở nên tồi tệ. "

Xấu hổ, Ranieri đưa Brides trở lại nhà mình, và từ lúc đó, họ thỏa mãn thú vui mà không nghi ngờ gì.

Và một khi tôi biết rằng cực khoái với một người đàn ông là ở đó, thì nỗi sợ hãi về nỗi đau có thể xảy ra khi tan rã là hoàn toàn không cần thiết, bởi vì chính sự đau đớn này trở thành cú hích cuối cùng trong đêm tân hôn.

Tất nhiên, đêm này cũng có thể muộn hơn vài hoặc nhiều đêm nữa, nhưng chắc chắn là sau đám cưới. Mặt khác, thử nghiệm sự thâm nhập trước đám cưới là một sự ngu ngốc hoàn toàn, bởi vì dù sao thì mỗi con cặc đều nằm gọn trong mỗi âm hộ, nên một người phụ nữ không thể thấy có gì đặc biệt với nó. Vâng, để tham gia vào "thử nghiệm thâm nhập" này, một người phụ nữ thực sự không cần bất kỳ trí thông minh nào, bởi vì mọi cô gái đều có thể làm được, bất kể điều đó ngu ngốc đến mức nào. Cuối cùng nhưng không kém phần quan trọng, một người phụ nữ vứt bỏ những tấm thẻ trinh tiết tốt đẹp của mình mà không có sự tương đương hợp lý. Dù sao thì mẹ tôi cũng đã cho tôi một mẹo hay cho việc tìm kiếm người đàn ông phù hợp: 'Hãy giữ đôi chân của bạn lại với nhau và luôn để mắt đến Chúa! Vì vậy, tôi cũng cởi mở với những trải nghiệm tiếp xúc với da như vậy - cho đến và bao gồm cả mát-xa toàn thân lẫn nhau, bởi vì tất cả những điều này đối với tôi là thú vị và cũng tốt cho sức khỏe và vì đó là một phần của việc tìm hiểu nhau và cũng là một dấu hiệu của khôn thật! Và điều gì đó về việc mát-xa: hành động gãi của một con chó có thể là manh mối ở đây: bạn không chạm vào nó ở mọi nơi.

Đôi khi tôi qua đêm với một người đàn ông không thực sự thích hợp để kết hôn - và cũng khỏe thân, nhưng sau đó không có trải nghiệm tiếp xúc da thịt điển hình. Tất nhiên, tôi nói chuyện trước với "người ấy" một cách chi tiết hơn, để sau này không phải xấu hổ vì đã qua một đêm với anh ta. Việc từ bỏ ham muốn tình dục vào một đêm như thế này có thể khá căng thẳng không chỉ đối với tôi mà còn đối với người đàn ông. Nhưng thực tế là khi cơ thể bị căng thẳng quá mức, nó sẽ sản sinh ra một loại hormone chống căng thẳng, tức là adrenaline, noradrenaline và dopamine, và nó giống như một loại thuốc về cấu trúc hóa học và tác dụng của nó. Cơ thể con người, nếu được thực hiện đúng, hoàn toàn là nhà cung cấp thuốc của chính nó. Vì vậy, bạn có thể đưa mình vào ma túy thông qua một căng thẳng được tìm kiếm có ý thức, ở đây là từ bỏ bản năng - và hoàn toàn miễn phí và hoàn toàn tự nhiên! Vâng, và trước khi chúng ta có những trải nghiệm về da với bất kỳ ai, trước tiên chúng ta hãy nói về cuộc phỏng vấn với nhà tư vấn thú vị B.V.

(<https://basisreli.lima-city.de/mondbaden.pdf>) để tôi có thể tìm hiểu xem đó thực sự là về tôi hay chỉ nhằm thỏa mãn bản năng của chính tôi. Bởi vì ở bên nhau như thế này đối với tôi là rất nghiêm túc - và rõ ràng ngay từ đầu là tôi luôn "ở trên" để có thể kiểm soát mọi thứ - và đôi chân của chúng tôi luôn bắt chéo nhau để không có chuyện gì xảy ra thực sự có thể xảy ra.

Và những người đàn ông ổn sẽ hiểu sự cần trọng của tôi và yêu nó khi tôi cố gắng đi trên một trung lộ hợp lý GIỮA MỌI THỨ VÀ KHÔNG GÌ. Và ai không hiểu tôi ở đây hoặc không muốn hiểu tôi thì hãy để tôi yên.

Và dù sao đi nữa: Không phải là không có gì mà thiên nhiên đã liên kết niềm vui của việc quan hệ tình dục và khả năng sinh sản. Điều đó có nghĩa là quan hệ tình dục đương nhiên thuộc về một gia đình mà con cái cũng có thể được làm cha. Ngày nay, chúng ta thường rất ủng hộ cuộc sống thuận theo tự nhiên - nhưng ở đây chúng ta nghĩ rằng chúng ta phải đánh lừa thiên nhiên bằng thuốc và bao cao su - Tôi thích gắn bó với thiên nhiên hơn!

Vì vậy, tôi có thể sống với sự từ bỏ bản năng, hơn hết nó mở ra nhiều khả năng mới để nhận thức bản thân mà không có dư vị tội tệ! Những người già thất vọng này là ai khi luôn đánh đồng việc từ bỏ bản năng với những dằn vặt, ức chế và những người không cho phép những người trẻ chúng tôi tận hưởng những niềm vui của thiên đường? "

Ghi chú của tác giả: Bất cứ ai nghĩ rằng tất cả những điều này là viễn vông và không thể xảy ra nên tự hỏi bản thân liệu có phải chỉ vì bản thân họ chưa từng trải qua nó hay không và liệu có phải vì họ không biết gì tốt hơn không?

Và: Khái niệm này chủ yếu dành cho những người trẻ tuổi. Và đối với họ, tôi phải đi vào chi tiết và viết mọi thứ rõ ràng nhất có thể, bởi vì nếu tôi không làm như vậy, họ sẽ hiểu sai mọi thứ một lần nữa!

Michael Preuschoff, osystem.-Theol. và giáo viên trường dạy nghề tôn giáo i. R.

Email: hpreuschoff@gmx.de